פריש
ווי פריש קאָן זיין! און גוט?
הערט . . .

וועט איר נאר איין מאָל פאַרזוכן שאָרטסברעד אַזוי ווי די קריסטי בע־קערס מאַכן, וועט איר צוגעבן, אַז איר האָט פריער קיינמאָל ניט געוואוסט ווי זייער געשמאַק און באַמת פרישׁ שאָרט־ברעד קאָן זיין. פאַרקויפט ביים פונט אָדער אין קינדערשע פּעקערעשעס.

Christie's
LORNA DOONE
A BONNIE RICH
SHORTBREAD

דעם
רב׳ס טאַכטער
א העכסט שפּאַנענדיקער ראָמאַן פון דעם אידישן לעבן אין מיטל־אַלטער
פון לעאָן וויזעוענטעל

(פאָרזעצונג)

עמעריך האָט געהאַלטן וואָרט און ער האָט מער ניט געטרונקען. ער האָט אָבער מיט אַלע כחות פּרובירט זיך צו פאַר׳שיכור׳ן אין אַנדערע פאַרגע־נינגס כדי אַזוי אַרום צו פאַרנעמען די אידישע מיידל, וועלכע איז אַלץ ניט אַרויס פון זיינע געדאַנקען און וועט מעס בילד ער האָט אויף שריט און טריט געזען פאַר זיך. אָבער צום שלום האָט ער אַליין געמוזט צוגעבן, אַז מער ער האָט זיך אָנגע־שטרענגט זי צו פאַרטרייבן פון זיך אַן זי צו פאַרגעסן, אַלץ ווייניקער איז דאָס אין געלונגען.

— אומזיסט, אומזיסט! — האָט ער צו זיך אַליין אויסגערופן. — צו טיף האָט זי זיך אַריינגעשניטן אין מיין האַרץ, און איך פיל, אַז איך וועל ניט קאָנען לעבן רואיק ביז איך וועל זי ניט ווידער זען. איך מוז, איך מוז, צו איר קומען און איך מוז זי באַזיצן, אָדער איך וועל משוגע ווערן אַן איר . . .

ווי אַזוי אָבער קאָן דאָס דורכגע־פירט ווערן? — אויף דער דאָזיקער פראַגע האָט ער ניט געפונען קיין ענטפער.

ענדלאַך האָט ער באַשלאָסן זיך אָנ־צוטרויען צו זיינעם פריינט, דעם יונגן גראַף האַטוואַני, וועלכער איז געווען איינער פון די גרעסטע לעב־יונגן אין טירנאַ, און ער איז געווען באַקאַנט איבער גאַנץ אונגאַרן פאַר אייר־נעס פון די גרעסטע העלדן פון די פילע ליבעס וועלכע ער האָט געפירט.

גראַף מיכאַיס האַטוואַני איז גע־פריינט. אַזוי גוט ווי ער האָט דאָס געקאָכט איבערגעגן אַלץ, וואָס מיט אים האָט פאַסירט איבער דעם טאָג, זיי האָבן אַפילו געלערנט ביי די זעלד־בע לערער. שפּעטער זיינען זיי זיך אָבער פאַנאַנדערגעגאַנגען. דער גראַף האָט פיל געריידט איבער אונגאַרן און אַנדערע לענדער, בעת דער פּרינץ, אין אויף דעם וואָנוש פון זיין מוטער מערסטנטייל געבליבן אין טירנאַ.

דער גראַף האָט טראָץ זיינע יונגע יאָרן שוין געהאַט גרויסע דערפאַרונ־גען מיט פרויען. ער האָט זיך פאַר־ליבט אין דער ערשטער פרוי, א פאַר־הייראַטעט דאַמע, וועלכע ער איז קוים אַלט געווען זיבעצן יאָר. מיט יענער פרוי האָט ער געהאַט זיינע ערשטע ביטערע אַנטוישונגען. ווען ער איז נכאפּט גע־וואָרן פון איר מאַן, א רייכן באַראָן, וועלכער האָט איר אָנגעפאַטשט ווי א אינגל און האָט אים פאַרטריבן פון זיין הויז, און זי האָט זיך דאַן פון אים אויסגעלאַכט.

אָבער פון יענער צייט אַן האָט ער שוין געהאַט פילע געליבטע און אין אין פאַרלויף פון עטלאַכע יאָר באַ־רימט געוואָרן צווישן די אַריסטאָקראַ־טישע דאַמען פאַר דעם גרעסטן ליב־האָבער, וועמען קיין פרוי קאָן ניט ווי־דערשטיין.

דער פּרינץ האָט דערפאַר נאָך א ליינגערן ישוב דעת מיט זיך אַליין באַשלאָסן זיך צו פאַרטרויען פאַר דעם גראַף און ביי אים צו בעטן אַן עצה. אויף וועלכן אופן ער וואָ־נעקאָנט פאַנגען דאָס האַרץ פון דער שיינער אידישער מיידל און צו מאַכן, אַז זי זאָל זיך אים אַליין וועלן אונ־טערגעבן.

אין עטלאַכע מינוט אַרום האָבן ביי־דע יונגע מענער שוין שפּאַצירט אין דעם פּרעכטיקן גאָרטן פון דעם שלאָס, וועלכער איז געווען איינער פון די שענסטע בלומען גערטנער אין אונ־גאַרן, און האָבן צווישן זיך געפירט א געשפּרעך וועגן דער אידישער מיי־דעל.

ניט עמעריך און ניט דער גראַף האָ־בען דאָן באַמערקט, אַז בעת זיי האָבן געמיינט, אַז זיי געפינען זיך ווייט פון די מענשן אין זאָל, און זיינען זיכער, אַז קיינער זעט זיי ניט און הערט זיי ניט, האָט א טונקעלע פי־גור זיך באַהאַלטן צווישן די בוימער פון דעם גאָרטן און ער האָט אויפ־געכאַפּט יעדעס וואָרט, וואָס איז אַרויסגעקומען פון זייערע ליפּן. די דאָזיקע פיגור איז געווען דער "הויף־נאַר" אַרנוס, וועלכער האָט דעם גאַנצן אוונט ניט אַראָפּגעלאָזן קיין אויג פון דעם פּרינץ. ער האָט אַכטונג געגעבן אויף יעדער באַוועגונג זיינער און ער אַט אים שפּעטער נאָכגעשפּיאַנירט און ער איז אַרויס מיט דעם גראַף פון זאָל.

— מיכאַיל, מיין פריינט! — האָט ער־עמעריך צו זיינעם, אַנאַנגנדיק זיין גע־שפּרעך — איך נוטיק זיך אין דיין ראָט און מעגלעך אויף אין דיין הילף, ווייל איך קאָן זיך אַליין ניט געבן קיין עצה, און העלפן קאָן איך זיך גע־ווים ניט . . .

— מיט פאַרגעניגן וועל איך טאָן פאַר דיר, מיין פּרינץ, וואָ סאַיך וועל נאָר קאָנען. — האָט דער גראַף גע־ענטפערט. — זאָג מיר נאָר וואָס איך דאַרף טאָן און איך וועל דיר באַלד וויסן, אַז מיין אַלטע פריינטשאַפט און מיין געטריישאַפט צו דיר ווי הייגנס גאַרניט אנדערש פון אמאָל.

עמעריך האָט דאַן דערציילט זיין פריינט, אַזוי גוט ווי ער האָט דאָס געקאָכט איבערגעגן אַלץ, וואָס מיט אים האָט פאַסירט איבער דעם טאָג, זי ער האָט געראַטעוועט חנה׳לען אַן אַ זונערן טויט, און זי האָט אים שפּעטער באַצייבערט און האָט פאַר־כאַפּט זיין האַרץ ווי נאָך קיין שום אַנדערע פרוי האָט דאָס ניט באַוויזן צו טאָן.

— און איצט — האָט דער פּרינץ פאַרענדיקט זיין דערציילונג — העלף מיר מיט עפּעס אַ עצה, ווי אַזוי איך זאָל ווידער קאָנען קומען צו איר; ווי אַזוי איך זאָל זי קאָנען האַלטן אין מיינע אַרעמס און זי באַזיצן, ווייל איך פיל, אַז איך וועל אַן איר ניט קאָ־נען לעבן. אי דווער איינפאַך מישׁ־נע.

ווען עמעריך האָט געענדיקט, האָט זיך דער גראַף הויף פאַנאַנדערגע־לאַכט.

דערהערנדיק דעם שפּאַטישן געלעכ־טער פון זיין פריינט, איז דער פּרינץ געבליבן שטיין ווי א פאַרשעמטער חרר־אינגל. ער האָט אפילו אין דעם ערשטן אויגנבליק ניט איינגענאָמען גריפן פון וואָס עס איז דאָ אַזוינס פאַראַן אַזוי צו לאַכן. אָבער ער האָט געפילט, אַז דער גראַף וועט איצט אויף אים קוקן ווי אויף אַן אומבאַ־האַלפענער לעמעשקע, וועלכער קאָן זיך אַליין ניט קיין צעה געבן מיט דער פרוי, אין וועלכער ער אין פאַר־ליבט, און ער דאַרף אָנקומען נאָך הילף צו אַנדערע.

דאָס לאַכן פון דעם יונגן לעבמאַן האָט דעם פּרינץ שטאַרק ווייַ געטאָן. וואָס לאַכט ער? — האָט ער זיך גע־האַלטן אין איין פרעגן? האָט דען מיט אים נאָך קיינמאָל ניט פאַסירט אַז ער זאָל זיין פאַרליבט אין א פרוי וועלכע זאָל זיין אַנדערש פון די פרוי־ען פון אַלע טאָג?

אָבער דער גראַף האָט אים ניט געלאָזט לאַנג טראַכטן. נאָך א ווייַלע האָט ער געגומען אַן „ערנסטע מינע און ער האָט זיך צו אים אָפּגערופן:

—דו ביזט געווען, זאָנסטו צו־זאַמען מיט יענער מיידל, וואָס גע־פעלט דיר אַזוי שטאַרק, איינער אַליין אין גאָרטן, און די האָסט ניט געוואוסט ווי אַזוי זי צו קריגן? . . .

— האָט דען מיט דיר נאָך קיינמאָל ניט פאַסירט אַז ענלאַכער פאַל? — האָט אים דער פּרינץ צוריק געפרעגט כדי צו געפינען א באַרעכטיקונג פאַר זיין האַנדלונג?

— ווער? וועמען? — האָט דער גראַף אויסגערופן און ער האָט זיך נאָך אמאָל צעלאַכט, איצט נאָך העכער און נאָך שפּאַטישער ווי פריער. — ניין, מיין פּרינץ, מיט מיר נאָר אַזאַ זאַך קיינמאָל, קיינמאָל ניט גע־ווען מעגלעך . . . . גלייב מיר עמע־ריך, אַז ווען איך וואָלט דאָס ניט געהערט פון דיר אַליין נאָר אַז אַנדע־רער וואָלט דאָס מיר דערציילט, אַזוי וואָלט איך דאָס קיינמאָל ניט גע־האַלטן פאַר מעגלאַך . . . איך וואָלט קיינמאָל ניט געגלויבט, אַז אונזער פּרינץ קאָן זיין אַזאַ שוואַכלינג אָפּ־וואָלט זיך אַזוי ביטער געלאָזט אָפּ־נאַרן פון א פרוי — און דערצו — האָט ער נאָך א ווייַלע צוגעגעבן — פון א אידישער פרוי . . .

עמעריך האָט דערפילט ווי די פיס הויבן אונטער אים אַז שוואַך צו וועג־רען און ווי זיי בוינען זיך איין גלייך ווי ער וואָלט געהאַלטן ביים אומפאַלן. איצט האָט ער שוין האַרציק באַרוי־ערט פאַרוואָס ער האָט זיך פאַרטרויט פאַר דעם גראַף. ער וועט דאָס געווים דערציילן פאַר אַלע אין הויף — האָט ער געטראַכט — און זיי וועלן אַלע אויף אים קוקן אַזוי ווי ער, האַטוואַ־ני . . . דאָס האָט אים שרעקלאַך ווייַ געטאָן. ביז איצט איז ער געווען דער העלד פון טירנאַ, איצט אָבער וועט ער זיין דער שוואַכלינג, דער לעמעש־קע, און וועלן אַלע וועלן לאַכן און חוזק מאַכן . . .

— זי איז אָבער אַנדערש, איינגאַנצן אַנדערש, פון אַלע מיידלאַך, וועלכע איך האָב ביז איצט נאָך ווען עס איז באַגעגנט — האָט דער פּרינץ אַרויס־געשטאַמלט כדי זיך צו פאַרטיידיקן.

בדי ניט אויסצוקוקן אין זיין פריינדס אויגן ווי א טויגעניכטס.

— נאַרישקייטן! — האָט דער גראַף געענטפערט. — נאַרישקייטן! עס איז ניט פאַראַן אַזאַ זאַך ווי "אַנ־דערש". זיי זיינען אַלע גלייך, אַלע זיינען זיי פון איין טייג געקנאָטן... איך האָב נאָך ביז איצט ניט אָנגע־טראָפן קיין פרוי, וואָס זאָל זיין אַנ־דערש פון א צווייטער . . . דו וועסט דאָך מיר ניט פּרובירן איינריידן, אַז יענע אידישקע, וועלכע האָט דיר מיט איין קלאַפּ אַזוי פאַר׳כישופ׳ט, איז בעסער פון אונזערע איינענע קריסט־לאַכע — און באַזונדערס פון אונזערע אריסטאָקראַטישע פרויען? . . .

— אָט דאָס איז עס דאָך. — האָט דער פּרינץ, וועלכער האָט איצט שוין געהאַט צוריקגעוואונען אַביסל פון זיין פאַרלאָרענעם מוט, אויסגערופן. — אָט דאָס איז עס דאָך, וואָס זי איז טאַקע יא אַנדערש . . . איך פאַרזו־כער דיר מיכאַיל, אַז אפילו דו האָסט נאָך קיינמאָל ניט באַגעגנט אַזאַ מיי־דעל.

ווידער האָט זיך דער גראַף שפּאַ־טיש פאַנאַנדערגעלאַכט. און ווידער האָט זיין הויכער, קלינגענדער גע־לעכטער אַריינגעשניטן טיף אין עמע־ריכס האַרץ. איצט האָט שוין אים טאַפּלט פאַרדראָסן אויף זיך אַליין און אויף דעם גראַף.

עס האָט אים פאַרדראָסן וואָרום ער האָט זיך בכלל אַריינגעלאָזט אין א געשפּרעך מיט א צווייטן מאַן וועגן יענער געטלאַכער מיידל, וועלכע האָט אין זיינע אויגן אויסגעזעהן ווי א טייליקע; און עס האָט אים פאַרדראָסן דער שפּאַטישער געלעכטער פון זיין פריינט, וועלכע זעט אַלץ מיט אַנדע־רע אויגן און וועט אים קיינמאָל ניט פאַרשטיין.

(פאָרזעצונג)

עדמאָנטאָן

עדמאָנטאָנער נאָטיצן

מר. און מרס. פּ. וויינבערג און פאַ־מיליע זיינען צוריקגעקומען פון בענד וואו זיי האָבן געוווינט א פּאָר מאָנאַטן.

* * *

מר. און מרס. ה. נאַרפין און פאַמי־ליע זיינען צוריקגעקומען פון אַן אור־לאַמאַביל רייזע אין קאַלגאַרי, וואו זיי האָבן ביינגעוואוינט די האַראַוויץ דיי־וויס חתונה.

* * *

מיס שרה וויינבערג האָט אויפגע־נומען געסט לעצטן דאָנערשטאָג לכבוד מרס. ע. וויינבערג, פון וואַנקאָווער.

* * *

מר. און מרס. ה. הילער זיינען צור־ויקגעקומען פון קאַלגאַרי.

* * *

מיס הילדע דייוויס פון קאַלגאַרי געפינט זיך ביי אונז אין שטאָט פאַר א פּאָר טעג — צו גאַסט ביי מר. און מרס. ה. נאַרפין.

מרס. א פּראַטקין און קינדער זיינען אין סעבא ביטש פאַר די זומער מאָ־נאַטן.

* * *

מר. און מרס. מ. וויינלאַם האָבן א גאַסט: מרס. לייוויי, פון קאַלגאַרי.

* * *

מר. און מרס. מ. קאַנגאַ האָט אויפ־גענומען אויף א "דינער" מרס. ע. וויינ־בערג — צוועלף געסט זיינען געווען ביים טיש.

* * *

מרס. ב. וויינבערג האָט געגעבן א טיי אין מעקדאָנאַלד האָטעל לכבוד מרס. ע. וויינבערג, פון וואַנקאָווער.

* * *

מר. ב. מאַרגאַלים איז אָפּגעפאָרן קיין סאַסקאַטון, וואו ער וועט זיין צור־גאַסט ביי מר. און מרס. בראָון.

* * *

מיס מיני ווערשאָו האָט צוגאַסט מיס עמא גינזבערג, פון מאָנטרעאַל.

* * *

מר. און מרס. מ. מעלאַה, מיס סינ־טיע און מאַלי מעלאַה זיינען צוריקגע־קומען פון בענד, וואו זיי האָבן פאַר־בראַכט עטלאַכע טעג.

* * *

מר. דזיש. פּאַלאַנסקי, פון וויניפּעג, איז ביי אונז אין שטאָט, צו גאַסט ביי מר. דייוויז גרייסדאַ.

* * *

מרס. פּ. וויינבערג האָט אויפגענומען געסט ביי א ברידזש פּאַרטי פרייטאָג נ. מ. לכבוד איר טאָכטער מרס. ע. וויינבערג פון וואַנקאָווער און מרס. ס. שטיין פון אַלטונאַ, פּאַ. מרס. מייקעל־סאָן, מרס. מ. גרין, און מרס. ס. ראָ־מעלסאָן, האָבן באַקומען די פריזן.

JACKSON BROS.
Jewelers, Diamond Merchants
מיר מאַכן א ספּעציאַליטעט פון די ריפּערס פון זייגערס און דזשעוועלרי. ספּעציעלע אויפמערקזאַמקייט צו מעיל אָרדערס.
9962 JASPER AVE., EDMONTON

W. H. JACKSON
פאָרטרעט די
ניו יאָרק לייף אינשורענס קאָמפּאַני.
פּערזענלאַכע באַדינונג
919 McLeod Bldg.
Phones:
Office 25 805; House 72 370

NORWOOD SHEET METAL WORKS
9568-111 AVE. PHONE 72385
EDMONTON, ALTA.
ספּעציאַליזירן זיך אין וואַרימע לופט באַהאַיצונג
דזשענעראַל ריפּעירס
אַלצדינג אין שיעט מעטאַל

B. A. MOIR
פּלאַמבינג, היטינג און גאַז פיטינג
אָפּשאַצונגען פריי
10530 97th Street Ph. 27 556
EDMONTON, ALTA.

לאַמבער און מילאַרבעט פּלייט גלאַז / סטאָר פיקסטשורס
צו
ניטעריקסטע פּריזן
W. H. Clark & Co. Ltd.
109 ST. EDMONTON

HOLLYWOOD STUDIOS
10219 JASPER
$1.95 פאָרטרעטן
באַשטעלט אַן אייל פיינטער פאָטאָ (10 ביי 8)
נעמאַכט פון אייך אַליין אָדער פאַמיליע גרופּע
קאָמפּלעט מיט פריים

CHAMPION'S PARCEL DELIVERY
T. M. CHAMPION, Mgr.
PHONES: 22 246—22 056
10121-101st St., Edmonton, Alta.
מיר לויפן אין שליחות.
מיר פירן רענצלאַך און קאַסטנס.
דעליווערן פּעקלאַך און מעסערזשעס.
באַגס און קאַרס צו אייער באַדינונג

אַדווערטייזט
אין "דאָס אידישע וואָרט" — עס וועט זיך אייך באַצאָלן

ווען איך בין א שרייבער

פון ד. וויקער

(אידנברידזש, סאַסק.)

ווען איך וואָלט געווען א שטיקל שרייבער, א צייטונגס מאַן, א מעגש מיט א פען, וואָלט איך איצט, אויף די עלטערע יאָרן, זיך געזעסן און גע־שריבן די געשיכטע פון אידנברידזש. — וואָס אידן האָבן דאָ דורכגעלעבט דורך די 25 יאָר; איך וואָלט געמאָלן דעם גאַנצן שוידער פון אידישע פאַר־מער גליקן: די האַרעוואַניע און שווייס וואָס די אידנברידזשער פּיאָנערן האָבן אַוועקגעגעבן דורך טעג און נעכט דורך די לאַנגע 25 יאָר פון שווערער פּראַצע.

טעג און נעכט פון 25 יאָר אידנ־ברידזש שטייגן מיר פאַר די אויגן, זיי רעגן מיך אָן מיט שוידער און זיי בעטן זיך מכש ביי מיר: אַנטפּלעק מיך, ברודערקע, און זאָל די נאַנצע אי־דישע וועלט וויסן פון די אידנברי־דזשער געשיכטע שאַפער, וועלכע האָ־בען מיט׳ן שוויס פון זייער פּנים גע־נעסן דאָס אָרימע שטיקל ברויט.

ווען איך וואָלט געווען א שרייבער, וואָלט איך, אויף אונזער יובילײַ אין אידנברידזש, געטאָן פּוגקט ווי אַנדע־רע שרייבער טוען:: איך וואָלט שפּאַ־צירט איבער פעלדער און גראָז, געזאַ־מעלט אינספּיראַציע און מוט צו זיין אַ באַשרייבן דעם אידישן פאַרמער, נאָר אים צו באַזינגען, מאַכן זיין לעבן זיס, זיין האַרטע נשמה זאָל וועגן צאַרט, כדי זיין שווערע לאַנג זאָל אים דורך דעם וועגן לייכטער און זיין שווערע פּראַצע זאָל אים וועגן ליבער און זיין גייסט נשמה׳דיקער.

ווען איך בין א שרייבער, וואָלט איך, זייענדיק ביים יובילײַ אין אידנ־ברידזש — הגם צוויי טעג נאָר — וואָלט איך טיף אַריינגע־קוקט אין יעדער זאַך, אַלע אַנטוויק־לונגס שטופן איינגעשטודירט, צו יעדן עפּיזאָד וואָס אידנברידזשער פאַרמער האָבן מיט בלוט פאַרצייכנט וואָלט איך צוגעלייגט געדאַנק און מיין איינענע קענטעניש, אַז כדי ווען איך נעם זיך שרייבן מיינע איינדרוקן ווענן א קאַ־לאַנע אידן, — א פּלאַץ וואו אידן האָבן אָפּגעשמאַכטעט 25 פינסטערע יאָר, — אַז ווען איך גיי באַרירן אַזאַ צאַרטן אָבר פון א ערה אידן, זאָל מיין פען זיין צניעה׳דיק און זאָל אַמ־ווייניקסטנס שרייבן דעם אמת.

איך וואָלט, זייענדיק ביים יובילײַ, זיך באַקאַנט מיט אַלע היגע פּיאָנערן, וועלכע זיינען נאָך אין צאָל, און וועל־כע שטיין דאָ די אַלע 25 יאָר פון אידנברידזשער געשיכטע.

איך וואָלט געשריבן אַז די אַפריקאַ־נער פּיאָנערן זיינען קיינמאָל קיין פער־לער ניט געווען, נאָר איך וואָלט גע־זאָגט דעם אמת, אַז זיי זיינען געווע־זענע קרעמער און הענדלער, און איך וואָלט אויך צוגעגעבן אַז זיי זיינען מענשן מיט אייגענע געפילן, און אַז אַביסל אינטעליגענץ באַזיצן זיי אויך...

ווען איך בין א שרייבער, וואָלט איך איבער מיין שרייבן געהאַט מיין אייג־ענע קאָנטראָל, — אַפילו יונג אין יאָ־רען און גאַנץ אומדערפאַרן, — וואָלט איך אויך געגעבן אַביסל קרעדיט די „אַפריקאַנער", די ריינע ליטוואַקעס... און נעראַרפּס וואָלט אויך וויסן מיין פען, אַז וועט ניט אַט די ליטוואַקעס, וועלכע האָבן אַריינגעבראַכט די אידי־שע שפּראַך, די היימישע טראַדיציאָ־נעלע שול, אידישע פירונגען און אי־דישע מנהגים, — ווער ווייסט וואָס פון אונזערע פּיאָנערן וואָלט איצט גע־בליבן, און אידנברידזש וואָלט איצט גע־ווען א שטאָט ווי א סך אַנדערע שטעט אין אונזער געבענשטער אַמעריקע. איך וואָלט אויך, אַלס שרייבער, זיך גע־דאַרפט דערוויסן, אַז אין דער אידנברי־דזשער קאָלאָניע פאַרנעמען א גרויסן טייל אידן וועלכע האָבן איינגעוואַנ־דערט אַהער פון ניו־יאָרק, און איך וואָלט זיי, די ניו יאָרקער, אויך דער־מאָנט אַלס פּיאָנערן און גוטע פאַרמער, און ניט די אַפריקאַנער אַליין אַדער די הויפּט — די לאַנדאַנער...

איך וואָלט מיט מיין פען ניט גע־ישאַפן קיין „אינטעליגענטן", דערפאַר וואָס ביי זיי אין הויז געפינט זיך א בוך פון קאַרל מאַרקס, — ווערן א גר־טער רוס צוליב קויפן א קליינעם צלם.

דער נפטר האָט געלאָזט נאָך צוויי באַנאַבטע זין אין ענגלאַנד, וועלכע גיי־ען אויף אין די פּוס־טריט פון זייער באַרימטן אָפּאַער. דער יונגסטער זון, יעקב זאָלודקאָווסקי, איז חזן אין לי־ווערפּול און יוסף זאָלודקאָווסקי, איז איצט חזן אין לאַנדאָן. ער באַזיצט א פענאָמענאַלע טענאָר־שטימע האָט גע־ענדיגט מיט אויסצייכנונג בערלינער קייזערלאַכע קאָנסערוואַטאָריע און קאָ־פּירט נאָך אַלס חזן זיין גענאַלן פאָ־טער, איז געווען חזן אין בערלין און פון 1927 פאַרטרעט ער דעם פאַסטן אַלס אַבערקאַנטאָר פון דער נייער צענ־טראַל־סינאַגאָגע אין גלאַזגוי (סקאָט־לאַנד) און צולעצט אין דער גרויסער לאַנדאָן. יעקב זאָלודקאָווסקי האָט גע־ענדיקט די ראָסטאָווער קאָנסערוואַטאָ־ריע געווען חזן אין בערעסלאַו, אין האַנאָ־ווער און אין 1926 ווערט ער אַרויס־נעפאָדערט קיין דייטשלאַנד אַלס אַבער־קאַנטאָר פון אָקספאָרד סטריט סינאַגאָ־גע אין גלאַזגוי, און איצט פאַרנעמט ער א געהויבענעם חזנ׳ישן אמט אין לי־ווערפּול.

* * *

עס איז דערוועקט געוואָרן א גע־דאַנק, אַז ר׳ נח׳ס תלמידים פון דער נאָנצער וועלט זאָלן איצט זעען צו פאַראייביקן זיין נאָמען. דורך וועלכע עס איז טאָט, וואָס זאָל פאַרבלייבן אויף אייביק אין דער היסטאָריע פון חזנות. עס בלייבט צו האָפן, אַז דער דאָזיקער רעיון זאָל באַקומען די פול־סטע הסכמה און זאָל איבערגיין ממה־שבח למעשה.

טאָראָנטאָ.

פיינט אייער הויז איצט
שיין, גוט און ביליג
ראיעלע אַרבעט און צופרידנהייט
MAX GORDON
484 FLORA AVE.

ביכער!—ביכער!
צו שטוינענד ביליקע פּרייזן
פאַרשאַפט זיך א שיינע ביבליאָטעק
פאַר איינצעלהייטן ווענדעט זיך צו
"דאָס אידישע וואָרט"

1 טאָג
נ. פּ. פאַרטנאַי מענערשער
(פאָרזעצונג)

עדמאָנטאָן

דר. רושאַן ע. ווילקינסאָן, דענטיסט
M.D.S., L.D.S.
Phone: Office 24 665; Res. 31 693
520 Tegler Bldg., Edmonton, Alta.

DR. J. C. SHARP
דאָנטיסט
אָפּיס שטונדן, 9 ביז 5
אוונטן ביי אַפּאַינטמענטס
Office Ph 24718; House Ph 82246
Ste. 103 Pantages Theatre Bldg.
Cor. Jasper Ave. and 102nd St.
EDMONTON, ALTA.

DR. W. A. MORGAN
Dentist
דענטאַל פּלייטס, "ברידזש וואָרק"
איבערן פאַנטידזש טעאַטער
102 Brown Bldg. Edmonton, Alta.
Ph. 24 918—Res. 25 487

MORRIS BAKER
לאָו אָפּיס
510 TEGLER BLDG. PHONE 27 888

MY VALET CLEANERS
קעש און קערי פּריזן
מענערשע סוטס, 75c
געריניקט און געפּרעסט
מענערשע סוטס, 40c
סאַפּאַרדזשט און געפּרעסט
לײַדיס דרעסעס, פּליס, 85c
געריניקט און געפּרעסט
9352 106 A AVE. EDMONTON
PHONES: 5547-1891-5256

Mrs. JAMES JONES
האַלסייל און ריטייל
קוואַליטי פיש פון לייקס און ים
מיר דעלייווערן
CITY FISH MARKET
Phone 22 531 Edmonton

E. S. AGNEW
דראַגיסט און סטיישאָנער
9546 Jasper Ave. Phone 22 432
EDMONTON, ALTA.

איר סייוו 50%
ווען איר שיקט אייער קלענינג צו די
דאָלער קלינערס
11217 JASPER AVE.
PHONE 23 513

The Art League
EDMONTON
שניידט אויס דעם דאָזיקן אַרטיקעל מיט אַ מעסער — עס איז ווערט 20 פּראָצענט דיסקאַונט אין אונזער סטודיאָ.

אייזן
א צייט אויס־געפּרובירט
פריי פון טראַבל
פאַרפריירונג
The Arctic Ice Co.
10001-97TH ST.
EDMONTON - ALBERTA
שפּאַרט מיט אייז

PHOTOS
אין יעדער פאַסאָ
אין אַפּגעשפּיגלט
דער צייבער און
פּערזענלאַכקייט
פון
דער פּערזאָן
Phone 25 444
פאַר אַן אַפּאַינטמענט
McDERMID STUDIOS Ltd.
10133 - 101st St. Edmonton, Alta.

מיר זיינען די
איינציקע
אויסשליסלאַכע
מאַנופעקטשורערס
פון
מאָנומענטן
אין עדמאָנטאָן
איידער איר באַשליסט צו קויפן א מצבה פאַר אייערע ליבע און מייערע, קומט און זעט אונז, עס וועט זיך אייך באַצאָלן.
ALBERTA GRANITE MARBLE & STONE
10702-101st St. Phone 24 058
EDMONTON

לאַמבער — שינגלס — טירן — פענסטער
ליים — צעמענט
און אַלע בילדינג מאַטעריאַלן
צופרידנהייט גאַראַנטירט אָדער איר קריגט אייער געלט צוריק
ARMITAGE-McBAIN LUMBER CO. LTD.
Cor. Jasper Ave & 93rd St. Phone 25 236

ר׳ נח׳ לידער (זאָלוד־קאָווסקי)

(שלום פון זייט 2)

דער נפטר האָט געלאָזט נאָך צוויי באַנאַבטע זין אין ענגלאַנד, וועלכע גיי־ען אויף אין די פוס־טריט פון זייער באַרימטן אָפּאַער. דער יונגסטער זון, יעקב זאָלודקאָווסקי, איז חזן אין לי־ווערפּול און יוסף זאָלודקאָווסקי, איז איצט חזן אין לאַנדאָן. ער באַזיצט א פענאָמענאַלע טענאָר־שטימע האָט גע־ענדיגט מיט אויסצייכנונג בערלינער קייזערלאַכע קאָנסערוואַטאָריע און קאָ־פּירט נאָך אַלס חזן זיין גענאַלן פאָ־טער, איז געווען חזן אין בערלין און פון 1927 פאַרטרעט ער דעם פּאָסטן אַלס אַבערקאַנטאָר פון דער נייער צענ־טראַל־סינאַגאָגע אין גלאַזגוי (סקאָט־לאַנד) און צולעצט אין דער גרויסער לאַנדאָן. יעקב זאָלודקאָווסקי האָט גע־ענדיקט די ראָסטאָווער קאָנסערוואַטאָ־ריע געווען חזן אין בערעסלאַו, אין האַנאָ־ווער און אין 1926 ווערט ער אַרויס־נעפאָדערט קיין דייטשלאַנד אַלס אַבער־קאַנטאָר פון אָקספאָרד סטריט סינאַגאָ־גע אין גלאַזגוי, און איצט פאַרנעמט ער א געהויבענעם חזנ׳ישן אמט אין לי־ווערפּול.

* * *

עס איז דערוועקט געוואָרן א גע־דאַנק, אַז ר׳ נח׳ס תלמידים פון דער נאָנצער וועלט זאָלן איצט זעען צו פאַראייביקן זיין נאָמען. דורך וועלכע עס איז טאָט, וואָס זאָל פאַרבלייבן אויף אייביק אין דער היסטאָריע פון חזנות. עס בלייבט צו האָפן, אַז דער דאָזיקער רעיון זאָל באַקומען די פול־סטע הסכמה און זאָל איבערגיין ממה־שבח למעשה.

טאָראָנטאָ.

1 טאָג
נ. פּ. פאַרטנאַי
מענערשער

געדיינקט! אַז מיר קאָנען אייך געבן באַדינונג אויב איר פאַר־לאַנגט, אין אַלע אייערע — **דריי קלינינג אָדער פאַרבן**
PERTH DYE WORKS LTD. 37 266